СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ РАУФА АБЛЯЗОВА

RAUF ABLYAZOV UNIVERSITY EAST EUROPEAN

Кафедра права та інформаційної справи

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СОЦІОКОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Спеціальність **В13 Бібліотечна, інформаційна та архівна справа**

Освітньо-професійна програма **Документно-інформаційна діяльність**

Освітній ступінь **бакалавр**

2025 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Соціокомунікативні технології»

для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавр

спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа»

освітньо-професійної програми «Документно-інформаційна діяльність»

Розробник:
Захарова Ірина Володимирівна., к .і. н., доцент

Робоча програма розглянута та затверджена на засіданні кафедри права та інформаційної справи

Протокол від «____»_____20____ р. № _____

Завідувач кафедри _____ _____
підпис *Ініціали Прізвище*

Робоча програма схвалена на засіданні Навчально-методичної ради,
протокол № 03-2024/2025 від 14.03.2025.

1 ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Статус навчальної дисципліни	Обов’язкова
Шифр навчальної дисципліни (за ОПП)	ОК 19
Мова викладання	українська
Семестр(и)	4
Обсяг дисципліни (у кредитах ЄКТС і годинах)	4/120
Передумови вивчення дисципліни:	ОК 1 Фахова українська мова та основи ділової комунікації
Анотація навчальної дисципліни:	Курс «Соціокомуніативні технології» спрямований на вивчення основних принципів, методів та засобів соціальної комунікації, що застосовуються у різних сферах суспільного життя; вивчення теоретичних і практичних аспектів комунікативних процесів у суспільстві, їхніх форм, засобів та функцій. Студенти отримають знання про сучасні технології соціальної взаємодії, комунікативні стратегії, а також засвоять навички ефективного спілкування у професійній діяльності.
Мета навчальної дисципліни:	Формування у студентів комплексного розуміння соціальних комунікацій, їхньої ролі в сучасному суспільстві, теоретичних знань та практичних умінь щодо використання соціокомунікативних технологій у професійному та повсякденному спілкуванні; розвитку комунікативної компетентності; аналізу комунікативних процесів та управління ними, практичних навичок аналізу та організації комунікативних процесів у різних сферах діяльності.
Завдання:	Теоретичне засвоєння основ соціальних комунікацій; опанування методів та технологій соціальної комунікації: розвиток комунікативних навичок студентів; дослідження соціальних комунікацій у професійній діяльності.
Мета орієнтована на формування у здобувачів таких компетентностей *(відповідно до ОПП)*:	ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК3. Знання та розуміння предметної області та професійної діяльності. ЗК4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово. СК6. Здатність підтримувати ділову комунікацію з усіма суб’єктами інформаційного ринку, користувачами, партнерами, органами влади та управління, засобами масової інформації. СК9. Здатність використовувати PR та інші прикладні соціокомунікативні технології в умовах сучасної інформаційно-технологічної інфраструктури.

Програмні результати навчання *(відповідно до ОПП):*	ПРН14. Вільно спілкуватися з професійних питань, включаючи усну, письмову та електронну комунікацію українською мовою та однією з іноземних мов. ПРН15. Використовувати різноманітні комунікативні технології для ефективного спілкування на професійному, науковому та соціальному рівнях на засадах толерантності, діалогу і співробітництва.
Очікувані результати навчання	– володіти навичками розуміння та оцінки ефективності сфери соціальної комунікації; – характеризувати комунікацію як соціальний феномен; – володіти технологіями ефективного спілкування, методами і прийомами взаємодії в соціальному комунікаційному просторі; – уміння визначати структуру соціальних комунікацій; – характеризувати типи, моделі комунікацій; – планувати й організовувати ефективну діяльність інформаційно-комунікаційних служб та установ; – використовувати PR-технології; – уміти характеризувати та пояснювати основні закони, категорії, методи і функції соціальних комунікацій; – уміти класифікувати структурні моделі комунікації та основні елементи комунікаційного процесу; – визначати найбільш ефективні моделі комунікації; – застосовувати уміння говоріння, слухання та письма для підвищення ефективності організаційної комунікації; – впроваджувати ефективні комунікаційні стратегії у професійній діяльності.

2 ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Форма організації освітнього процесу	Кількість кредитів	Загальна кількість годин	Семестр вивчення	Обсяги за видами навчальних занять			Самостійна робота (год)	Вид індивідуального завдання	Форма підсумкового контролю (іспит/залік)
				Лекції (год)	Практичні, семінарські (год)	Лабораторні (год)			
Денна форма навчання	3	120	4	32	32		56	Доповідь, есе	залік
Заочна форма навчання	3	120	4	6	4		110	контрольна робота	залік

3 ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

3.1 Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Соціальна комунікація

Тема 1. Соціальна комунікація та її роль в інформаційному суспільстві

Комунікація як важливий фактор суспільного розвитку та складне і багатовимірне явище. Зміст загальнонаукових і міждисциплінарних понять: «взаємодія», «спілкування», «комунікація», «мовленнєва діяльність». Сутність соціальної комунікації (СК) та її базові функції: інформаційна, експресивна, прагматична. Завдання СК. Соціальна комунікація як об'єкт вивчення різних наук. Ключові елементи СК: комунікант, реципієнт, канал комунікації.

Еволюція соціальної комунікації.

Інформація в теорії комунікації. Загальна структура соціального комунікаційно-інформаційного процесу. Формування інформаційного суспільства як результат інформаційно-комунікаційних революцій. Характерні риси інформаційного суспільства. Поняття про інформацію, інформаційний обмін, інформаційну технологію.

Сучасні соціальні інформаційні комунікації. Інформаційний етап розвитку цивілізації. Фактори зростання значення соціальних комунікацій для розвитку суспільства. Концепція комунікативної дії як основа для розвитку соціальних теорій у різних напрямах людської діяльності.

Комунікативний простір та його основні інтегратори: мова, картина світу, історична і соціальна пам'ять, комунікативна поведінка, комунікативні компетенції.

Тема 2. Комунікація: основні поняття. Теорія комунікації

Комунікація як наукова категорія. Три основні інтерпретації поняття «комунікація». Наукові підходи щодо розгляду комунікації. Підходи до розумінні комунікації в контексті парадигм: механістичної або діяльнісно-інтеракційної. Витоки теорії масової комунікації.

Науки, які займаються проблемами комунікації, за принципом «п'яти підходів»: традиційний, загальнотеоретичний, прикладний, філологічний, психологічний, соціологічний. Теорія комунікації (Communication Studies). Біхевіористська парадигма комунікації (Гарольд Лассуелл). Відмінність спілкування і комунікації.

Теорія комунікації як міждисциплінарна галузь знань.

Елементарна схема комунікації. Формула комунікаційного процесу «S – M – R». Стандартна модель комунікації та її складові. Комунікаційні акти в структурі комунікаційного процесу. Комунікативна сфера. Етапи комунікаційного процесу. Поняття про комунікативну культуру.

Тема 3. Моделі комунікації. Типологія комунікації

Модель як спосіб осмислення комунікації як системи, дії, процесу. Хронологія розробки комунікаційних моделей. Модель Гарольда Лассуелла. Лінійна модель К. Шеннона і У. Уівера. Нелінійні і циркуляційні моделі. Циклічна модель Осгуда-Шрамма, функціональна (семіотична) модель Р. Якобсона, інтегрована модель В. Дрешпака, дифузна модель Е. Роджерса.

Типологія комунікацій за різними класифікаційними ознаками. Типи комунікації А. Соколова, О. Коршунова, В. Бебика. Функції комунікації. Функції комунікації за моделлю Р. Якобсона.

Тема 4. Комунікація як мовленнєва діяльність

Спілкування і комунікація як найважливіша функція мови. Мовленнєва комунікація і мовленнєве спілкування. Механізми впливу на комуніканта у процесі комунікаційної мовленнєвої взаємодії. Ключові аспекти спілкування: комунікативний, інтерактивний, перцептивний.

Засоби кодування мовної інформації. Типологія мовленнєвого спілкування за різними аспектами. Сутність мови, мовлення, мовленнєвої діяльності. Мова як соціальне явище. Державна і національна мова. Літературна мова.

Мовленнєва діяльність. Функції мови і мовлення. Основні правила і закони спілкування.

Типи і види мовлення як діяльності. Синтаксичні вимоги до комунікативного процесу, що протікає у мовленнєвій формі. Внутрішнє і зовнішнє мовлення.

Форми розгорнутого зовнішнього мовлення: усна та письмова. Діалогічне, монологічне та полілогічне усне мовлення. Види зовнішнього мовлення: говоріння та аудіювання (усне мовлення); писання й читання (писемне мовлення).

Тема 5. Невербальні форми комунікації

Поняття про невербальну комунікацію, невербальні реакції. Невербальні системи: оптико-кинетична, паралінгвістична, екстралінгвістична, проксеміка, контакт очей.

Фонація, кінесика, проксеміка, просодика, такесика, ольфакторика, хронеміка, хезитація. Поняття про «мову тіла». Міміка. Візуальний контакт. Постава.

Жести в системі засобів комунікації. Види жестів: ритмічні жести, емоційні жести, жести-знаки.

Інші невербальні засоби комунікації: мова прапорів, свисту, музичних інструментів, вигуків. Невербальні особливості міжкультурної комунікації.

Змістовий модуль 2. Комунікації в організації. Технології комунікативної взаємодії в управлінні

Тема 6. Комунікації в діяльності організацій

Організація як комунікативна цілісність. організація як комунікативна система, до якої входять формальні, неформальні, напівформальні, позаформальні, офіційні й неофіційні зв’язки.

Міжособистісні рівні комунікації в організації. Організаційні комунікації як невід’ємний атрибут управління. Функції організаційної комунікації: мотиваційна, контрольна, експресивна.

Види комунікацій залежно від напрямку потоку інформації: вертикальні – спадні (низхідні), висхідні; горизонтальні; діагональні.

Зовнішні і внутрішні організаційні комунікації. Вплив стилю керівництва на систему організаційних комунікацій.

Комунікаційна мережа в системі управління як сукупність джерел та каналів надходження і поширення інформації, створеної суб’єктом управління для прийняття обґрунтованих рішень і доведення їх до виконавців.

Комунікативна схема як усталена послідовність обміну інформацією між членами команди (робочої групи). Види комунікативних схем: централізована мережа, децентралізована мережа.

Неформальні комунікаційні мережі: «зустріч з народом», «виноградна лоза».

Методи розвитку комунікаційних систем організації. Особливості зовнішніх комунікаційних систем. Зв’язки з громадськістю як система комунікацій.

Бізнес-комунікації в організації. Цифрові комунікації в сучасній організації.

Тема 7. Комунікації в публічному управлінні: теоретичні, організаційні та правові засади

Поняття «державне управління», «публічне управління», «публічна влада», «публічне адміністрування». Публічне управління і публічне адміністрування: співвідношення понять. Комунікативні функції публічної влади.

Комунікативна діяльність у публічному управлінні. Складові комунікативної підсистеми публічного управління: соціальна, технологічна, технічна, семіотична. Внутрішні і зовнішні функції підсистеми публічного управління. Поняття про комунікативний простір публічного управління.

Порівняльний аналіз складових інформаційного та комунікативного просторів публічного управління.

Комунікації з громадськістю в публічному управлінні. Організаційне забезпечення комунікативної взаємодії у публічному управлінні. Служби, які займаються забезпеченням комунікативної взаємодії у системі публічного управління. Найпоширеніші форми комунікації в публічному управлінні. Основні завдання і функції комунікативних підрозділів.

Нормативно-правові основи комунікативної діяльності в публічному управлінні в Україні. Основні групи чинного українського законодавства, що безпосередньо чи опосередковано регулює питання інформаційної та комунікативної діяльності у публічній сфері: 1) закони, що визначають загальні організаційно-правові умови інформаційної та комунікаційної діяльності; 2) закони щодо діяльності ЗМІ; 3) закони, що регулюють здійснення комунікаційної діяльності з використанням сучасних ІКТ.

Доступ до інформації за кордоном.

Тема 8. Комунікативні технології в управлінні

Внутрішньоорганізаційні комунікації як система цілеспрямованої інформаційної взаємодії між суб'єктами управління (окремими посадовими особами та структурними підрозділами) з метою забезпечення їх функціонування та реалізації покладених на них завдань. Основні завдання і структура внутрішньоорганізаційних комунікацій.

Документообіг і діловодство як умова забезпечення внутрішньоорганізаційних комунікацій в системі органів публічного управління. Ділова комунікація як вид внутрішньоорганізаційної комунікації.

Стилі спілкування в діловій комунікації: авторитарний, демократичний, ліберальний, ритуальний, маніпулятивний, гуманістичний.

Вертикальні, горизонтальні, діагональні комунікації в публічному управлінні. Комунікативна дисципліна.

Структурні схеми для побудови управлінської системи: лінійна, ланцюгова, кільцева, колісна, зіркоподібна, стільникова, багатозв'язкова, ієрархічна.

Форми та методи внутрішньоорганізаційної комунікації в публічному управлінні.

Структурування форм і методів внутрішньоорганізаційної комунікації в публічному управлінні на основі їх розподілу на: 1) індивідуальні та групові; 2) безпосередні та опосередковані; 3) формальні та неформальні. Формальні індивідуальні безпосередні комунікації: ділова бесіда, консультація, індивідуальний прийом, навчальні заняття.

Безпосередня групова комунікація у публічному управлінні: формальні (переговори, наради, збори, засідання колегіальних органів, презентація, навчальні заняття) і неформальні («корпоративне» свято, «толока», «суботник») способи.

Опосередкована індивідуальна комунікація: телефонна розмова, ділове листування, спілкування у соціальній мережі тощо.

Опосередкована групова комунікація: відеоконференція, ділове листування, видання наказів (розпоряджень), погодження проєкту документа, дошка оголошень, внутрішній вебсайт, спілкування у соціальній мережі.

Змістовий модуль 3. Соціокомунікативні технології. PR-комунікації

Тема 9. Основи соціокомунікативних технологій: сутність, види, функції

Поняття про соціокомунікативні технології (СКТ). Характеристики СКТ. Види СКТ. ІКТ: використання цифрових медіа та інтернет-платформ; онлайн-журналістика та цифрові ЗМІ; соціальні мережі та блогосфера.

Рекламні та PR-технології: створення та просування брендів; політичний та соціальний PR, антикризові комунікації.

Політичні та управлінські комунікації. Політична агітація та маніпулятивні технології.

Психологічні та соціальні технології. Методи масового впливу та пропаганди.

Методи впливу через культурні та освітні ініціативи.

Технології віртуальної та доповненої реальності. VR (віртуальна реальність) та AR (доповнена реальність) у комунікаціях.

Використання штучного інтелекту у комунікаційних процесах.

Функції соціокомунікативних технологій.

Тема 10. Теоретичні аспекти PR. Громадськість в системі PR

Сутність, функції та принципи паблік рілейшнз як науки та управлінської діяльності. Галузі сфери PR. Основні категорії паблік рілейшнз. Вимоги до фахівців з паблік рілейшнз, їх функції та завдання.

Передумови виникнення системи зв'язків з громадськістю. Основні етапи розвитку PR.

Поняття «громадськість» у теорії і практиці PR та її типологізація. Цільові та пріоритетні групи громадськості. Громадська думка та методи її дослідження. Відносини з державою як напрям діяльності в сфері PR. Методи та шляхи здійснення зв'язків з громадськістю в державних установах.

Тема 11. Інформаційні матеріали в PR-діяльності. Організація роботи PR-структур. PR-заходи

Жанрова характеристика PR-текстів. PR-стратегія, PR-технології та напрями PR-діяльності. Базові PR-документи. Особливості реалізації завдань PR у ЗМІ та канали охоплення ЗМІ.

Різновиди та особливості PR-структур. Суб'єкти та об'єкти PR-кампанії.

Характер і види PR-кампаній. Етапи формування і проведення PR-кампаній.

3.2 Тематика лекцій

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах	
		Денна форма	Заочна форма
1.	Соціальна комунікація та її роль в інформаційному суспільстві	2	1
2.	Комунікація: основні поняття. Теорія комунікації	4	1
3.	Моделі комунікації. Типологія комунікації	4	1
4.	Комунікація як мовленнєва діяльність	2	

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах	
		Денна форма	Заочна форма
5.	Невербальні форми комунікації	2	
6.	Комунікації в діяльності організацій	2	
7.	Комунікації в публічному управлінні: теоретичні, організаційні та правові засади	4	
8.	Комунікативні технології в управлінні	4	1
9.	Основи соціокомунікативних технологій: сутність, види, функції	4	1
10.	Теоретичні аспекти PR. Громадськість в системі PR	2	1
11.	Інформаційні матеріали в PR-діяльності. Організація роботи PR-структур. PR-заходи	2	
	Усього годин	**32**	**6**

3.3 Тематика семінарських і практичних занять

№ з/п	Назва теми заняття	Обсяг у годинах	
		Денна форма	Заочна форма
1.	Соціальна комунікація та її роль в інформаційному суспільстві	2	
2.	Поняття «комунікація». Схеми комунікації	2	
3.	Моделі комунікації	2	
4.	Типологія комунікації	2	1
5.	Вербальна комунікація	2	
6.	Невербальні форми комунікації	2	
7.	Комунікації в діяльності організацій. Форми і методи внутрішньоорганізаційної комунікації в управлінні	2	1
8.	Комунікації в публічному управлінні	2	
9.	Комунікативні технології в управлінні	2	
10.	Рекламні і бізнес-комунікації	2	
11.	Політичні комунікації. Маніпулятивні технології	2	
12.	Комунікації в соціальних мережах. Соціокомунікативні технології в інтернет-просторі	2	
13.	PR як сфера професійної діяльності	2	1
14.	Подієві комунікації в системі PR. PR-кампанії	2	
15.	PR у соціальних мережах в Інтернеті	2	
16.	Жанрова характеристика PR-текстів. Розробка PR-документів	2	1
	Усього годин	**32**	**4**

3.4 Самостійна робота студентів (СРС)

СРС є невід'ємною частиною навчального процесу студентів, включає різні види робіт для повного засвоєння програмного матеріалу курсу: 1) самостійну підготовку до семінарських занять, розгляд і конспектування матеріалу, що виноситься на семінарські заняття; 2) підготовку рефератів і творчих робіт; 3) вивчення тем і виконання завдань, винесених на самостійне опрацювання для повного опанування матеріалу курсу.

№ з/п	Теми курсу для СРС	Обсяг у годинах	
		Денна форма	Заочна форма
1.	Соціальна комунікація та її роль в інформаційному суспільстві	2	4
2.	Поняття «комунікація». Схеми комунікації	4	6
3.	Моделі комунікації	2	6
4.	Типологія комунікації	4	6
5.	Вербальна комунікація	2	6
6.	Невербальні форми комунікації	2	6
7.	Комунікації в діяльності організацій	4	8
8.	Комунікації в публічному управлінні	4	8
9.	Форми і методи внутрішньоорганізаційної комунікації в управлінні	4	8
10.	Рекламні і бізнес-комунікації	4	8
11.	Політичні комунікації. Маніпулятивні технології	4	8
12.	Соціальні мережі та блогосфера	4	6
13.	PR як сфера професійної діяльності	4	8
14.	Подієві комунікації в системі PR	4	8
15.	PR у соціальних мережах	4	6
16.	Жанрова характеристика PR-текстів. Розробка PR-документів	4	8
	Усього годин	**56**	**110**

3.5 Індивідуальні завдання

Однією з форм позааудиторної самостійної роботи студента є виконання індивідуального завдання *(ІЗ)*. ІНДЗ оцінюється окремою кількістю балів. Оцінка за ІНДЗ враховується при виведенні підсумкової оцінки. Рекомендовані види ІНДЗ з даного курсу:

1) Підготовка доповіді з електронною презентацією. Тему доповіді студент обирає самостійно, виходячи з власних уподобань і інтересів (див. п. 3.5.1);
2) творча робота: написати есе на тему: «Комунікативна компетентність в системі професійної підготовки бакалавра зі спеціальності «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа».

3.5.1 Тематика доповідей:

1. Інформація та її функції в системах комунікації.
2. Інформаційно-комунікаційні канали.
3. Маршалл Маклуен – теоретик комунікації.
4. Моделювання комунікації в різних науках.
5. Походження комунікативної діяльності.
6. Особливості міжособистісної та групової комунікації.
7. Масова комунікація.

8. Семіотика комунікації.
9. Масова комунікація.
10. Основні віхи, закономірності еволюції соціальної комунікації і комунікаційні революції.
11. Зміна ролі комунікації в інформаційному суспільстві.
12. Модель комунікації з точки зору PR, реклами і пропаганди.
13. Моделі іміджевої комунікації.
14. Невербальні засоби комунікації.
15. Публічна комунікація.
16. Політична комунікація.
17. Міжособистісна комунікація.
18. Комунікація в малих групах.
19. Роль соціальних комунікацій у формуванні громадської думки.
20. Еволюція соціальних комунікацій: від усного мовлення до цифрових технологій.
21. Типи та види соціальних комунікацій.
22. Вербальні та невербальні засоби соціальних комунікацій.
23. Бар'єри в соціальній комунікації та шляхи їх подолання.
24. Вплив культури на соціальні комунікації.
25. Соціальні комунікації в умовах цифрової трансформації.
26. Медіа як ключовий елемент сучасних соціальних комунікацій.
27. Вплив соціальних мереж на соціальні комунікації.
28. Соціальні комунікації у сфері державного управління.
29. Політичні комунікації та їхній вплив на суспільство.
30. Фейкові новини та дезінформація в соціальних комунікаціях.
31. Етика соціальних комунікацій в умовах цифровізації.
32. Соціальні комунікації в освіті та науці.
33. Роль комунікацій у менеджменті.
34. Ефективна комунікація у сфері бізнесу та підприємництва.
35. Особливості міжкультурних соціальних комунікацій.
36. Діалог влади та суспільства через соціальні комунікації.
37. Роль соціальних комунікацій у громадських рухах.
38. Соціальні комунікації та штучний інтелект.
39. Роль візуальної комунікації в сучасному інформаційному просторі.
40. Брендинг і PR як соціокомунікативні технології.
41. Використання Big Data у соціальних комунікаціях.
42. Технології маніпуляції у соціальних комунікаціях.
43. Роль чат-ботів та віртуальних помічників у соціальних комунікаціях.
44. Сучасні соціально-комунікаційні технології позиціювання суб'єктів соціальної діяльності в суспільстві (зв'язки з громадськістю, реклама, іміджмейкінг, бізнес-комунікації тощо).

3.6 Форми поточного та підсумкового контролю успішності навчання

Контрольні заходи з перевірки успішності засвоєння навчального матеріалу з дисципліни включають: поточний контроль, виконання ІЗ, підсумковий контроль (залік).

Поточний контроль має на меті перевірку виконання завдань як аудиторної, так і самостійної роботи студентів та може проводитися в таких формах:

- оцінювання підготовлених виступів, доповідей з тематики занять;
- усне опитування або письмовий експрес-контроль на заняттях;
- виконання завдань на практичних заняттях;
- тестування з засвоєння окремих тем (модулів) курсу;

• перевірка виконання завдань СРС.

Контроль виконання *індивідуальних завдань* здійснюється у формі публічного захисту доповіді і обговорення есе.

При проведенні електронного тестування використовується набір тестових завдань, які містяться в бібліотеці електронних курсів системи дистанційного навчання СУРА для перевірки знань студентів.

3.7 Методика навчання

Лекції (лекції-дискусії, лекції-демонстрації з використанням мультимедійного обладнання).

Практичні заняття (публічне обговорення питань тем курсу, дискусії, виконання практичних та ситуаційних завдань, презентації, захист ІЗ та інше).

Самостійне навчання (робота з джерелами курсу, конспектом лекцій, виконання завдань СРС, виконання ІЗ).

4 КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Кожний вид поточної навчальної роботи студента оцінюються за 5-бальною шкалою.

Критерії оцінювання роботи студентів на семінарських, практичних заняттях, виконання завдань самостійної роботи:

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки. Може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки. За зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки. Планує та виконує частину завдання за допомогою викладача.
2 бали	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань. Виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ,

	допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді. Виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Критерії оцінювання виконання індивідуальних завдань для дисциплін, вивчення яких завершується заліком:

Оцінка	Критерії оцінювання
30 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки. Може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань.
26-29 балів	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки. За зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання.
23-26 балів	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки. Планує та виконує частину завдання за допомогою викладача.
19-22 бали	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань. Виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача.
15-18 балів	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді. Виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача.
< 15 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Розподіл балів, які отримують студенти денної форми навчання:

70 балів (поточний контроль)	30 балів (контроль виконання ІЗ)

Розподіл балів, які отримують студенти заочної форми навчання:

Поточний контроль		Підсумковий контроль (залік)
25 балів (виконання завдань під час аудиторних занять)	35 балів (виконання ІЗ)	40 балів

Мінімальний пороговий рівень з кожного виду контролю для студентів денної форми навчання:

45 балів (поточний контроль)	15 балів (контроль виконання індивідуальних завдань)

Мінімальний пороговий рівень з кожного виду контролю для студентів заочної форми навчання:

для студентів денної форми навчання		
15 балів (поточний контроль)	20 балів (контроль виконання ІЗ)	25 балів (підсумковий контроль)

Підсумкова семестрова оцінка за 100-бальною шкалою переводиться у національну шкалу відповідно до таблиці:

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Шкала ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проєкту (роботи)	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

5 ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з вивчення навчальної дисципліни «Соціокомунікативні технології» є:

- електронне тестування з засвоєння тематики курсу;
- виконання ІЗ;
- доповіді і виступи на заняттях;
- звіти з виконання завдань самостійної роботи;
- звіти з виконання практичних завдань;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень.

6 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Електронні ресурси: конспект лекцій, електронні версії базової літератури, презентації окремих тем, банк електронних тестів, методичні вказівки до вивчення дисципліни для студентів.

7 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Базова література:

1. Драгомирецька Н. М., Кандагура К. С., Букач А. В. Комунікативна діяльність в державному управлінні : навчальний посібник. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2017. 180 с. URL: http://www.oridu.odessa.ua/9/buk/new_26_02_18-2.pdf
2. Дрешпак В. М. Комунікації в публічному управлінні : навчальний посібник. Дніпропетровськ, 2015. 68 с. URL: http://biblio.umsf.dp.ua/jspui/bitstream/123456789/3136/1/%D0%9A%D0%BE%D0%BC%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20%D0%B2%20%D0%BF%D1%83%D0%B1%D0%BB%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D1%83%20%D1%83%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BB%D1%96%D0%BD%D0%BD%D1%96.pdf
3. Лівіцька О. В. Практика PR-діяльності : навчальний посібник. Кам'янець-Подільський: ТОВ «Друкарня «Рута», 2020.164 с. URL: http://elar.kpnu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/3794/Livitska-O.V.-Praktyka-PR-diialnosti.pdf?sequence=1&isAllowed=y
4. Островська Н. В. Прикладні соціально-комунікаційні технології : навчальний посібник. Запоріжжя : ЗНТУ, 2017. 110 с. URL: https://eir.zp.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ef97d723-5ea8-488a-801d-1330aafc6631/content
5. Смірнова К.В. PR менеджмент: конспект лекцій. Одеса, ОДЕКУ, 2021. 192 с. URL: http://eprints.library.odeku.edu.ua/id/eprint/9370/1/SmirnovaKV_PR%20management_KL_2021.pdf
6. Холод О. Соціальні комунікації: тенденції розвитку : навч. посіб. К. : Видавництво «Білий тигр», 2018. 370 с. URL: http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/4189/1/%D0%A5%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%20%D0%9E.%D0%9C.%20%D0%A1%D0%BE%D1%86.%20%D0%BA%D0%BE%D0%BC.%20%D1%82%D0%B5%D0%BD%D0%B4.%20%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%BA%D1%83.PDF

Основна література:

7. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Мовленнєва комунікація : підручник. К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2013. 464 с. https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi78/0058007.pdf
8. Зражевська Н. І. Комунікаційні технології : лекції. Черкаси : Брама-Україна, 2010. 224 с. URL: https://eprints.cdu.edu.ua/241/1/%D0%97%D1%80%D0%B0%D0%B6%D0%B5%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0_%D0%9D._%D0%86._%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%81_%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D0%B9%2C_%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D1%96_%D1%82%D0%B5%D1%85%D0%BD%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%97.pdf
9. Комунікації в публічному управлінні: аспекти організаційної культури та ділового спілкування : навч. посіб. / уклад.: Гошовська В. А. та ін. Київ : К.І.С., 2016. 130 с. URL: https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/458/2.pdf

10. Конспект лекцій з дисципліни «Прикладні соціокомунікаційні технології» [для здобувачів денної, заочної та дистанційної форм навчання спеціальності 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа] / Укл.: С.М. Мельник. Одеса : ОНПУ, 2020. 111 с. URL: http://dspace.opu.ua/jspui/handle/123456789/11254

11. Косенко Ю. В. Основи теорії мовної комунікації: навч. посіб. Суми: Сумський державний університет, 2011. 187 с.

12. Лідерство та комунікації в організації : навч. посіб. / упорядники: Н. Я. Михаліцька, М. Р. Яцик. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2024. 512 с. URL: https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/8174/1/%D0%9B%D1%96%D0%B4%D0%B5%D1%80%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%20%D1%82%D0%B0%20%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97_print.pdf

13. Почепцов Г.Г. Паблік рилейшнз : навч. посіб. К.: «Знання», 2000. 506 с. https://htbiblio.yolasite.com/resources/Pocheptsov_PR.pdf

14. Соснін О. В., Михненко А. М., Литвинова Л. В. Комунікативна парадигма суспільного розвитку : навч. посіб. К. : НАДУ, 2011. 220 с.

Додаткова література:

15. Бебик В. М. Глобальне інформаційне суспільство: поняття, структура, комунікації. *Інформація і право*. 2011. № 1 (1). С. 41-49.

16. Білан І. І. Білан Н.І. Інтернет як простір різних видів соціальних комунікацій. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2011. № 103. С. 46-50.

17. Білан Н. І. Соціальні комунікації в інформаційному суспільстві. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2014. Том 56. С. 171-175.

18. Почепцов Г. Г. Соціальні комунікації і нові комунікативні технології. *Комунікація*. 2010. № 1. С. 19-26.

19. Почепцов Г.Г. Теорія комунікації. Київ, 1999. 308 с.

20. Романенко Є. Комунікація як необхідна складова розвитку сучасного суспільства. *Демократичне врядування*. 2012. Вип. 9. URL: http://www.lvivacademy.com/visnik9/fail/Romanenko.pdf

21. Холод О. М. Діапазон поняття «соціально-комунікаційні технології». *Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації.* 2010. № 2. С. 89-96.

22. Холод О. М. Соціальні комунікації як поняття в науковій галузі «соціальні комунікації». *Психолінгвістика*. 2013. Вип. 12. С. 286-293.

23. Холод О. М. Структура і види соціальних комунікацій. *Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації*. 2010. № 3. С. 32-36.

24. Радзіховська Ю.М. Функціонування PR-технологій та реклами в Інтернеті. *Економіка і суспільство*. 2017. № 12. С. 315-318.

25. Жигайло Н. І. Комунікативний менеджмент : навч. посібник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2012. - 368 с.

26. Комунікативні технології інформаційного суспільства : монографія / [А. І. Гусєв, Н. О. Довгань, О. В. Івачевська, Н. С. Малєєва, І. В. Петренко] ; за наук. ред. А. І. Гусєва ; Національна академія педагогічних наук України, Інститут соціальної та політичної психології. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2020. 142 с.

27. Молоткіна В.К. Організація сучасної ділової комунікації : навчально-методичний посібник. Переяслав-Хмельницький: «Видавництво КСВ», 2018. 267 с.

28. Виходець О.М. Соціальні комунікації в культурі української організації: монографія. Одеса: Олтех, 2010. 285 с.

29. Горовий В. М. Соціальні інформаційні комунікації, їх наповнення і ресурс : монографія. Київ, 2010. - 356 с.

30. Загороднова В. Ф. Основи міжкультурної комунікації : навч. посібник. Бердянськ : БДПУ, 2018. 314 с.

31. Захарова І., Філіпова Л., Манькута Я. Information and communication technologies of designing electronic educational resources for open educational environment in the program of advanced teaching staff training. *International scientific journal "Internauka"*. 2022. № 12. URL: https://doi.org/10.25313/2520-2057-2022-12-8316

32. Руднєва А. О. Політичні комунікації : навчальний посібник. Запоріжжя : ЗНУ, 2023. 153 с. https://dspace.znu.edu.ua/jspui/handle/12345/17176

33. Маркетингові комунікації : навч. посібник / О. І. Зоріна, О. В. Сиволовська, Т. В. Нескуба та ін.; за ред. О. І. Зоріної. Харків: УкрДУЗТ, 2022. 227 с. http://lib.kart.edu.ua/bitstream/123456789/9823/3/%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA.pdf

34. Виноградова О. В., Недопако Н.М Маркетинг у соціальних мережах : навчальний посібник. Київ: ДУТ, 2022. 202 с. https://duikt.edu.ua/uploads/l_2239_36285110.pdf

35. Шевчук І. Б. Бізнес у соціальних мережах : навч. посіб. Львів: Видавництво ННВК «АТБ», 2021. 219 с. https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/11/BSM_navchalnyy-posibnyk_2.pdf

36. Мироненко В. В. Соціальні мережі в діяльності PR-фахівця. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Соціальні комунікації».* 2017. № 17. С. 71-77. https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewByFileId/258130

37. Лідерство та комунікації в організації : навчальний посібник / упорядники: Н. Я. Михаліцька, М. Р. Яцик. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2024. 512 с. https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/8174/1/%D0%9B%D1%96%D0%B4%D0%B5%D1%80%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%20%D1%82%D0%B0%20%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97_print.pdf